

Δευτέρα β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ' 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὅ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὅ ἐξαποστέλλων πηγάς ἐν φάραγγιν, ἀνά μέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὅ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἄνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σοι τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
 Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
 Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
 καὶ πάλιν
 Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
 Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
 Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

τὰ εἰρηνικά

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
 Ο. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
 Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^{6 λ}

^{NH} ΔΙ
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^{6 λ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^{ν Δ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^{ν Δ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε ε η σ ο ν ^{6 λ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν ^Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν ^η

^{NH} ΠΑ
Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν ^{π ρ}

ἕτερα

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ς

^{NH}
C ο ι Κυ ρ ι ε ς

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

^{NH}
α μην ς

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοὶ

Κεκραγάρια

ἤχος πλ.α'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Στιχολογία

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύασω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρῶράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Καταυκτικά

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Κύριε ἀμαρτάνων οὐ παύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιούμενος οὐ γινώσκω, νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνε ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι, τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, τὸν ἱατρὸν παροργίζει ὡς κἀγώ; **Μακρόθυμε Κύριε**, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Οἶμοι! τί ὁμοιώθην ἐγώ, τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ, ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργέ Χριστέ ὁ Θεός, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνάδειξον, καὶ ὡς τὸν ἄσωτον Υἱόν, δέξαι με καὶ ἐλέησόν με.

Γενηθῆτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμὸν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλόανθρωπος, δέομαι καὶ ἐλέησόν με.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Θρασύβουλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προσόμοια Τριψδίου

Ἐδωκας σημείωσιν

ἦχος δ'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν. **Δ**ίδου μοι κατάνυξιν, καὶ τῶν κακῶν ἀλλοτριώσιν, καὶ τελείαν διόρθωσιν, εἰς πάθη τοῦ σώματος, νῦν βεβυθισμένῳ, καὶ μεμακρυσμένῳ, ἐκ σοῦ **Θεὲ Παμβασιλεῦ**, καὶ μηδαμόθεν ἐλπίδα ἔχοντι, καὶ σῶσόν με τὸν ἄσωτον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, **Ἰησοῦ** παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μωσῆς ὁ θεσπέσιος, διὰ νηστείας τεθέαται, καθαρθεὶς τὸν ποθοῦμενον. **Τ**οῦτον οὖν ζηλώσασα, ταπεινὴ ψυχὴ μου, σπεῦσον ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἐγκρατείας τῶν κακῶν, ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως τὸν Κύριον, διδόντα σοὶ τὴν ἄφεσιν, νῦν θεωρήσης ὑπάρχοντα, ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον, παντοδύναμον Κύριον.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἰδιόμελον

ἤχος πλ.β'

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὰ τῶν νηστειῶν νῦν δισέβδομα φαιδρῶς, ἐναρξώμεθα τελοῦντες, ἡμέραν ἕξ ἡμέρας ἀδελφοί, ἄρμα πυρὸς ἐργασάμενοι ἡμῖν, ὡς Ἡλίας ὁ Θεσβίτης, τὰς τέσσαρας μεγάλας ἀρετάς, τὸν νοῦν ἀνυψώσωμεν ἀπαθεία, τὴν σάρκα ὀπλίσωμεν τῇ ἀγνεία, τρέποντες, καὶ νικῶντες τὸν ἐχθρόν.

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προσόμοια Μικναίου (14 Μαρτίου)

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε

ἤχος β'

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Νεύσει καὶ ἀγάπη, ἀληθεῖ, κόσμον ἀρνησάμενος πάτερ, ἐκ βρέφους ὅσιε, χαίρων ἠκολούθησας, τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ, καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων, πλουσίως ἔλαβες, παύειν ἀσθενείας ποικίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Κόσμος γεγονώς τῶν μοναστῶν, ἤθροισας ἀνείκαστον πλῆθος, ὑμνεῖν τὸν Κύριον, ὅσιε πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον, πάντας τρίβον ὠδήγησας, καλῶς ἐπομένους, θείοις σου διδάγμασι, καὶ μιμουμένους σου, βίον τὸν ἐνάρετον μάκαρ, οὐς καὶ πάλιν ἅμα συνῆξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου Βενέδικτε.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάλαι ὡς Ἡλίας υετούς, πάτερ οὐρανόθεν ἐντεύξει, θεῖα κατήγαγες· βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον, ἄγγος ἐποίησας, καὶ νεκρὸν ἐξανέστησας, καὶ ἄλλα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας, εἰς δόξαν ὅσιε, πάντως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος· ὅθεν σου τὴν ἔνθεον μνήμην, πόθῳ ἐορτάζομεν Βενέδικτε.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Στῆσον τοῦ νοός μου ἐκτροπᾶς, καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων πλάνας, καὶ τὰ ἰνδάγματα, τέλειον ἐξάλειψον, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, καὶ ψυχῆς μου τὸν τάραχον, κατεύνασον κόρη, ἵνα μεγαλύνω σου, τὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ τῆς ζωῆς μου ἀπάσης, κέκτημαι προστάτιν Παρθένε, καὶ τῆς ἀσθενείας μου βοήθειαν.

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὁρθοί!

ἦχος β'

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόθεν, ἀγίου, μακάρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

[Μέλος Ἀρχαῖον](#)

[Ἰωάννου Σακκελαρίδου](#)

Προκείμενον

ἦχος πλ.δ'

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

∴ Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα. ✠

∴ Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. ✠

[Πανδέκτη](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δεήσεις

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν παῖσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν στίχον

Ἰδιόμελον

ἦχος πλ.δ'

Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς, ἐν ἐλεημοσύναις καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων, μὴ σαλπίζοντες, μὴ δημοσιεύοντες ἡμῶν τὴν εὐποιαν, μὴ ἐπιγνώτω ἡ ἀριστερά, τῆς δεξιᾶς τὸ ἔργον, μὴ σκορπίση ἢ κενοδοξία, τὸν καρπὸν τῆς ἐλεημοσύνης, ἀλλ' ἐν κρυπτῷ, τῷ τὰ κρυπτὰ εἰδότει κράζωμεν. Πάτερ, ἄφες τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. ➔

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παλαγιάννη](#)

ἦχος πλ.δ'

Μαρτυρικὸν

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ρυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη, Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ρυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι ἀπόστολοι, καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ρυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμούς προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἦπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνῃ ἀγνή, μόνῃ εὐλογημένη.

Θρασυβούλου Στανίτσα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κύριε, ἐλέησον. μ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στηρίξον· τὰ Ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ τὴν μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀμήν.

Εὐχὴ ὁσίου Εὐφραΐμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. **Ναί**, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με. (ιβ')

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄραν τὰ ἐμὰ πταισµατα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡµῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἄμην.

Κύριε ἐλέησον (γ'), εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡµῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναµώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιµίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιµίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιµίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφῆμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡµῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦµεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡµᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήµων Θεός.

Ὑμνος ἀπολύσεως

Ἦχος β'

Ἦχος β'

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχοµεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαµπτόµενοι ὑπὸ πταισμάτων, πολλῶν. Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτοµεν· Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

[Πανδέκτη](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[ἀργὸν](#)

☞ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞

[σύντομον](#)

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡµῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡµῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡµᾶς.

Ἄμην.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

Κεκραγάρια

Ἦχος λ π ᾠ Κε

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.488*

Κυριε εκεκραξα προς σε εισακουσον

μου εισακουσον μου Κυριε ^{χ' ᾠ} Κυριε εκεκρα

ξα προς σε εισακουσον μου ^{γ' ᾠ} προσχες τη φωνη της

δεησε ωως μου ^{χ' ᾠ} εντω κεκραγει ναι με προς

σε εισακουσον μου Κυριε ^{χ' ᾠ}

Κατευθυνθητω η προσευχη η μου ^{γ' ᾠ} ως θυμι

αμα ενωπιον σου ^{χ' ᾠ} ε παρσις των χειρων μου

θυσια εσπερινη εισακουσον μου Κυρι

ε ^{χ' ᾠ}

Στιχολογία

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ᾠ Κε ϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.210*

Θου Κυριε φυλακην τω στοματι μου και

θυραν περι οχλης περι τα χειλη μου ϛ ᾠ

Μη εκκληνης την καρδιαν μου εις λογους

πονηριιας του προφασιζεσθαι προφασεις εν α

μαρτιαις ϛ ᾠ

Κυνανθρωποις εργαζομενοις την ανομι

ιαν και ουμησυνδυσωμετατωνεκλεκτων

αυτων ϛ ᾠ

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε

φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη

σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με

ων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Εκχεω ενώπιόν σου την δεήσιν μου

την θλίψιν μου ενώπιόν σου απαγγέλω

Εν τω εκλείπειν εξ εμού το πνεύμα μου και

συεγνώσθαι τριβους μου

Ενόδωταυτη ηεπορευοομηνε

κρυψαν παγιδάμοι

Κατένοουν εις τα δεξια και επεβλεπον

και ουκ ηνεπιγινωσκων με

Απαλετοφυγη απεμου και ουκ εστιν ο

εχζητων την ψυχην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ^{γ' η} σου

ει η ελ πεις μου με ρι ις μου ει εν γη ζων των ^{κ' η}

Π ρο ο σρες προς την δε η σι ιν μου ^{γ' η} ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^{κ' η}

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Δ α} ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^{κ' η}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Κατανυκτικά](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ π̣ ἦ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.162/668*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου ^{Δ α} και

θη υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{κ' η}

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι

ι αις

Κ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε φα

λη ην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Ακου σονται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν

θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

Ο τι προς σε ε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι οι ηλ ι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φυ λα ξον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων

την α νο μι ι αν ^χ_q

Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ

τω λοι ^Δ_ρ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^χ_q

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^Δ_ρ φω νη

η μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην ^χ_q

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου ^Δ_ρ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε

λω ^χ_q

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^Δ_ρ και

σου εγνωστας τριβους μου

Ενωδωταυτηηεπορευοομηνεχρυ

φανπαγιδαμοι

Κατενοουνεισταδεξιακαιεπεβλεπονκαι

ουκηνοεπιγινωσκωνμε

Απαλετοφυγηαπεμουκαιουκεεστιν

οεξητωντηνψυχηηνμου

ΕκεκραξαπροςσεΚυριειειπασειη

ελπισμουμεριςμουειενγηηζωντων

Προσχεσπροςτηνδεησινμουοτιεταπει

νω θην σφο ο δρα ^{χ̣ ḡ}

P υ σαι με εκ των κατα δι ω κον των με ^ρ [♀] ^Δ ^{δλ} ο ο τι

ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^{χ̣ ḡ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Κατανυκτικά

Λουκάς Λουκά

Κατανυκτικά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̣ π̣ ḡ Κε

Ανασασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.258*

E α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου ^{χ̣ ḡ}

του εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι

σου ^{χ̣ ḡ}

K υ ρι ε α μαρ τα νων ου παυ ο μαι φι λαν θρω πι

ας α ξι ου με νος ου γι νω σκω ^{χ̣ ḡ} νι κη σον μου την

με ^{χ̣ ḡ}

^{Γ̣ Χ̣} Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε ^{Γ̣ Χ̣ ḡ} εισ α α κου σον της φω νη ης μου ^{χ̣ ḡ}

Ο ι οι μοι τι ο μοι ω θην ε γω τη α κα αρ πω συ

κη ^{ν' ḡ} και πτο ου μαι την κα τα ραν συν τη εκ κο πη ^{χ̣ ḡ}

αλλ ε που ρα νι ε γε ωρ γε Χρι στε ο Θε

ος ^{ν' ḡ} την χερ σω θει σαν μου ψυ χην καρ πο φο ο ο

ρον α να δει ξον ^{ϕ̣ ḡ} και ως τον α σω τον υι ον δε

ξαι με και ε λε η σο ο ο ο ον με ^{χ̣ ḡ}

^{Γ̣ Χ̣} Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα ^{Γ̣ Χ̣ ḡ} εις

ται η η τις ι α θη η ναι βου λο με

νος τον ι α τρο ον παρ ορ γι ζει ως κα γω

μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε πι τη α σθε νει α μου

σπλαγ χνι σθη τι και ε λε η σο ο ο ο ον με

Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εισ α α κου σον της φω νη ης μου

Ο ι οι οι οι οι μοι τι ω μοι ω θην ε γω

τη α κα αρ πω συ κη και πτο ου μαι την κα τα

α α ραν συν τη εκ κο πη αλλ ε που ρα

νι ε γε ωρ γε Χρι στε ο Θε ος την χερ

σω θει σαν μου ψυ χην καρ πο φο ο ο ρον α να

δει ξον και ως τον α σω τον υι ον δε ξαι με και ε

λε η σο ο ο ο ον με

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Τ α πλη θη των πται σμα των μου πα ρι δε Κυ

ρι ε ο εκ Παρ θε ε νου τε χθεις και πα α

σας ε ξα λει ψον τας α νο μι ας μου λο γι σμον

μοι πα ρε ε χων ε πι στρο φης ως μο νος φι λαν

θρω πος δε ε ο μαι και ε λε η σο ο ο ο ον με

Ήχος λ̣ π̣ ᾠ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.169*

Ε̣ α̣ γα̣ γε̣ εκ̣ φυ̣ λα̣ κης̣ την̣ ψυ̣ χην̣ μου̣

του̣ εξ̣ ο̣ μο̣ λο̣ γη̣ σα̣ σθαι̣ τω̣ ο̣ νο̣ μα̣ τι̣ ι̣

σου̣

Κ̣ υ̣ ρι̣ ε̣ α̣ μαρ̣ τα̣ νων̣ ου̣ παυ̣ ο̣ μαι̣ φι̣ λαν̣ θρω̣ πι̣

ας̣ α̣ ξι̣ ου̣ με̣ νος̣ ου̣ γι̣ νω̣ σκω̣ νι̣ κη̣ σον̣ μου̣ την̣ πο̣

ρω̣ σιν̣ μο̣ νε̣ α̣ γα̣ θε̣ και̣ ε̣ λε̣ η̣ σο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ν̣ με̣

Ε̣ με̣ υ̣ πο̣ με̣ νου̣ σι̣ δι̣ και̣ οι̣ ε̣ ως̣ ου̣

αν̣ τα̣ πο̣ δω̣ ως̣ μοι̣

Κ̣ υ̣ ρι̣ ε̣ και̣ τον̣ φο̣ βον̣ σου̣ πτο̣ ου̣ ου̣ μαι̣ και̣ το̣

πο νη ρον ποι ει ν ου παυ ο μαι ^{χ' ρ'} τις εν δι κα στη ρι ω

τον δι καστην ου πτο ει ει ται ^{γ' ρ'} η τι ις ι α θη ναι

βου λο με νος ^{γ' ρ'} τον ι α τρον πα ρορ γι ζει ως κα

γω ^{χ' ρ'} μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε πι τη α σθε νει α

μου σπλαγ χνι σθη τι ^{χ' ρ'} και ε λε η σο ο ο ο ο ν με ^{χ' ρ'}

^{χ'} Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε ^{χ' ρ'} εισ α α κου σον της φω νη ης μου ^{χ' ρ'}

Ο ι οι μοι τι ω μοι ω θην ε γω τη α καρ πω συ

κη ^{γ' ρ'} και πτο ου μαι την κα τα ραν συν τη εκ κο πη ^{ο' ρ'} αλλ

ε που ρα νι ε γε ωρ γε Χρι στε ο Θε ος ^{γ' ρ'} την

χερ σω θει σαν μου ψυ χην καρ πο φο ο ο ρον α να δει

ξον και ως τον α σω τον υ ο ον δε ξαι αι με και

ε λε η σο ο ο ο ον με

Τε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Τα πλη θη των πται σμα των μου πα ρι δε Κυ ρι ε

ο εκ Παρ θε νου τε χθεις και πα α σας εξ α

λει φον τας α νο μι ας μου λο γι σμον μοι πα ρε χων

ε πι στρο φης ως μο νος φι λαν θρω πος δε ο μαι και

ε λε η σο ο ο ο ον με

Προσόμοια Τριψδίου

Ἦχος Γτος Βα ᾠ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριψδίων Β
2003 σ.339*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι

πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Δ ι δου μοι κα τα νυ ξιν και των κα κων αλ λο τρι ω

σιν και τε λει ει αν δι ορ θω σιν εις πα θη του

σω ματος νυν βε βυ θι σμε νω και με μα κρυ σμε ε

νω εκ σου Θε ε παμ βα σι λευ και μη δα μο ο

θεν ελ πι δα ε χον τι και σω σον με τον α σω τον

δι α πολ λην α γα θο τητα I η σου παν το δυ να

με ο Σω τη ηρτων ψυ χων ημων

Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη ημου ε πι τον

Κυ ρι ον

Μ ω σης ο θε σπε σι ος δι α νη στει ας τε θε α

ται κα θαρ θει εις τον πο θου μενον του τον ουν ζη

λω σα σα τα πει νη ψυ χη μου σπευ σον εν η με ε

ρα της εγ κρα τει ας των κα κων εκκαθαρ θη ναι ο

πως τον Κυ ρι ον δι δον τα σοι την α φε σιν νυν θε ω
ρη σης υ παρ χον τα α γα θο ον και φι λαν θρω πον
παν το δυ υ ναμον Κυ ρι ον

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἰδιόμελον

Λουκάς Λουκάς

Ἰδιόμελον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.73/824*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος
πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ
ε πι τον Κυ ρι ον

Τ α των νη στει ων νυν δι σ ε βδο μα φαι δρω ς εν αρ
ξω ω με θα τε λου ουν τες η με ραν εξ η με ρας

α δελ φοι αρ μα πυ ρος εργα σα μενοι η μιν ως Η

λι ας ο ο Θε σβι της τας τε εσ σα ρας με γα λας

α ρε τας τον νουν α νυ ψω σω μεν α α πα θει α την

σαρ κα ο πλι σω μεν τη η α γνει α τρε πον τες και

νι κων τες τον ε χθρο ον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Προσόμοια Μηναίου

Λουκάς Λουκά

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον Β'
1969 σ 277*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

ε πι τον Κυ ρι ον

Τ α των νη στει ων νυν δις ε βδο μα φαι δρωσ ε

ναρ ξω ω με θα τε λου ου ουν τες η με ραν εξ η

με ρας α δελ φοι αρ μα πυ ρος ερ γα σα με νοι η

μιν ως Η λι ας ο Θε σβι της τας τε εσ

σα ρας με γα λας α ρε τας τον νουν α νυ

ψω σω μεν α α πα θει α την σαρ κα ο πλι σω

μεν τη η α γνοι α τρε πον τες και νι κων τες τον ε

χθρο ον

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Δι

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

ε πι τον Κυ ρι ον

Τ α των νη στει ων νυν δις ε βδο μα φαι δρω ω ως εν

αρ ξω με θα τε λου ουν τες η με ραν εξ η με ρας

α δελ φοι αρ μα πυ ρος ερ γα σα με νοι η μιν ως

Η λι ας ο ο Θε σβι της τας τεσ σα ρας με γα λας α

ρε τας τον νουν α νυ ψω σω μεν α πα θει α την σα ρ κα

ο πλι σω μεν τη η α γνει α τρε πον τες και νι κων τες

τον ε χθρον

Ἐπιλόχγιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἄρχαϊον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

Φ ω ω ως ι ι ι ι λα α α α ρο ο
ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας
δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α
α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου
ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου
α α α α γι ι ι ι ι ι ου ου μα α α κα
α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου
ου ουου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ωως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον και αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι και αι αι αι ροι οι

να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα

κα ρος Ι η σου ουου Χρι ι ι ι στε ελ θο

ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι

δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα

Υι ον και α α α γι ον Πνε ευμα Θε ον α ξι

ο ο ον Σε εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι φω

ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η

η η η ην ο δι ι δου ουους δι ο ο ο ο κο

ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Προκείμενον

Ε ε ε ε δω ω ω ε ε δω ω κας κλη
 ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι α α
 α αν τοι οισ φο ο ο ο βου ου ου τοις φο βου
 με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ το
 ο ο νο μα α σου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

∴ Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα. ✠

∴ Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου. ☩

Ε ε ε ε δω ω ω ε ε δω ω κας κλη
 ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι α α
 α αν τοι οισ φο ο ο ο βου ου ου τοις φο βου
 με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ το

ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α α α

α α α σου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Δεήσεις Λουκάς Λουκά

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ς Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.269*

ε ε ε ε ε ε ε δω ω ω ω ω ε ε

δω ω κας κλη ρο ο ο ο ο κλη ρο ο ο ο νο

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α αν τοι οι οι οισ φο ο ο ο ο ο ο βου ου

ου ου ου ου τοις φο ο ο ο βου με ε ε ε ε

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲛⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲗ ⲧⲟ

ⲠⲌ ⲛⲞ ⲟ ⲟ ⲙⲁ ⲁ ⲁ ⲟⲩ Ⲙⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲣⲓ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲉ ⲗ

∴ Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα. ⲛ

∴ Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερῦγων σου. ⲛ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲃⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲉ ⲉ

ⲃⲱ ⲱ ⲕⲁⲥ ⲗ ⲗⲏ ⲣⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲕⲗⲏ ⲣⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲛⲟ

ⲙⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁⲛ ⲧⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲫⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲃⲟⲩ ⲟⲩ

ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲧⲟⲓⲥ ⲫⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲃⲟⲩ ⲙⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲛⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲗ ⲧⲟ

ΠΑ
ο ο ο ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο μα α α α α α α σου ου ου Κυ υ υ

ΝΗ ΜΕΛ
υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

συντετημημένον

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος β' 2003 σ.341/103*

ε ε δω ω ω ω κας κλη ρο νο μι ι ι

ι ι ι αν λ̣ τοις φο βου με ε ε νοι οι οι οις ρ̣

το ο ο νο ο μα α σου Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε γ α

∴ Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα. ↗

∴ Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. ↗

ε ε δω ω ω ω κας κλη ρο νο μι ι ι

ι ι ι αν ε λ τοις φο βου με ε ε νοι οι οι οισ ρ α

το ο ο νο ο μα α σου Κυ υ ρι ι ε ε ε

ε ε ε ε γ α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δεήσεις Λουκάς Λουκά

Εἰς τὸν στίχον

Ἰδιόμελον

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

Ἦχος λ π ρ Νη

Πανδέκτη
Ἑσπερινός 1850 σ.273*

Δ ε ε ε ε ευ τε εκ κα θα α ρω ω ω ω ω

λω ω ω μεν ε αυ του ου του ου ου ου ους εν ε

λε η μο συ υ υ υ υ υ γυ υ υ ναις και αι

αι αι αι οι οι οι κτι ιρ μοι οισ πε ε νη η η η ιη η

η των μη σαλ πι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο

ο μη σαλ πι ζο ον τε ιε ε ε ες μη η δη η

η η η η μο σι ι ε ε ε ε ευ ο ο ο ο

λο ο ον τες η μω ων την ε ευ ποι ι ι ι

ι ι ι ι ι αν μη ε πι γνω τω ω η α α α

ρι ι ι ι ι ι στε ε ε ε ε ε ε ρα α α

α α α α α τη η η η ης δε ε ε ε ε ε ξι

πτω ω ω ω ω ω μα α α λα α α α τα η

μω ω ω ω ων ως φι ι ι ι ι ι ι λα α α

α α αν θρω ω ω ω ω ζω ω ως φι λα αν θρω

πος

[τὸ ἴδιο μετὰ στίχου](#)

[Μαρτυρικὸν](#)

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον
τόμος β' 2003 σ.341

Δ ε ε ε ε ε ευ τε ε λε ε ε ε εκ κα

θα α α α α α α α α α ρω ω ω ω

ω με εν ε αυ του ου ου ου ου ους εν ε ε

λε ε η μο συ υ υ υ υ υ υ υ ναι αις και οι

κτι ι ιρ μοι οι οισ πε νη η η η η η η η η των μη

σαλ πι ι ι ι ι ι ι ζο ο μη η σαλ πι ι ζο

ο ον τες μη δη μο σι ι ε ε ευ ο ο ο ο ο

ο ον τες η μων τη ην ε ευ ποι ι ι ι ι ι ι ι

α α γα αν μη ε πι ι γνω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω τω η α ρι στε ρα α α α α α

τη η η η η ης δε ξι α α α α α α ας το ο

ε ε ε ε ε ε κε ε ερ γον μη η η η η η η σχο ο

ο ο μη σκορ πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ση η κε νο δο ξι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι α α τον καρ πο ον τη η η ης ε ε ε λε ε

η η μο ο συ υ υ υ τυ υ υ νης αλλ εν κρυ πτω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω λε ε

ω ω ω ω ω ω λω ω ω ω ω ω τω ω τα α

α α α α κρυ υ υ πτα α λα α α α ει δο

ο ο ο ο ο λο ο ο τι ι κρα α α α α α

α α α α α α α α α ξω ω κρα α α ξω με

ε ε ε ε ε εν Πα α α α α α α α α α α

τε ε ε ερ α α α α α α α φε ε ε

ες τα πα ρα α α πτω ω ω ω μα α α α τα

η μω ωωνωςφι λα α αν θρω ω ω ω πος

τὸ ἴδιο μετὰ στίχου

Μαρτυρικὸν

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

διασκευὴ Κων. Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριῶδιον
τόμος β' 2003 σ.343*

Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ κα θα ρω

ω με ε εν ε α αυ του ου ους εν ε λε η μο συ

υ υ υ υ υ υ υ υ ναις και οι κτι ιρ μοις πε

νη η η η η η η η η η των μη η σα αλ

πι ι ι ζο ο ο ον τες μη η δη η μο σι ι ε

ε ευ ο ο ο ον τε ες η μων την ευ ποι οι ι

ι ι ι ι ι ι αν μη η ε ε πι

η η μω ω ω ωωνως φι ι λα α α αν θρω ω

ω ω προς

[τὸ ἴδιο μετὰ στίχου](#)

[Μαρτυρικὸν](#)

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.333*

Δευτεκαθαρμενεαυτου ους εν

ελεημοοσυυναις και αι αι οι οι κτιρ

μοι οισ πενηηηητων μησαλπι ι ι ι

ι ι ζοοοοντες μηδημοοσι ι ευοον

τες η η μωων τη ην ε ευποι ι ι ι ι αν

μη επιγνω ω ω τω η η α ρι στε ε ρα τη

η ης δε ε ξι α ας το ε ε ε ερ γον μη σκο ορ

πι ι ση η κε νο δο ο ξι ι ι α α τον

καρ πο οντη ης ε λε ε η η μο συ υ υ υ νης

αλλ εν κρυ υ πτω τω τα κρυ πτα ει δο ο τι ι κρα

α α ξω ω ω μεν Πα τε ρα α α φε ες τα

πα ρα πτω ω μα τα α η η μω ν ω ω ως φι

λα α α αν θρω ω ω ω πος

[τὸ ἴδιο μετὰ στίχου](#)

[Μαρτυρικὸν](#)

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.74/521*

Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε εκ κα α θα α α ρω ω με ε εν ε ε

αυ του ου ου ου ου ου ου ου ους εν ε ε λε ε

η μο ο συ υ υ υ ναι αις και οι κτιρ μοις πε

νη η η η η η η η ιη η η η των μη σαλ

πι ι ι ι ζο ο ο μησαλ πι ι ζο ον τες μη δη η

μο ο σι ι ε ε ευ ο ο ο ο ο λο ο ο ον τες

μων τη ην ε ευ ποι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ρα α α αν μη ε ε πι ι γνω ω ω ω τω

η α ρι στε ρα α α τη ης δε ε ξι ι

α α α ας το ο ο ε ε ε ε ε ε ε ε ιε

ε ε ε ρ γ ο ν μ η σ χ ο ο ρ π ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ση η κε νο δο ξι ι ι ι ι ι ι α α

τον καρ πο ον τη η η ης ε ε λε ε η η μο ο

συ υ υ υ υ υ υ γ υ υ υ υ ν ης α λ λ εν κ ρ υ π τ ω

ω ω ω ω ω τ ω ω τ α κ ρ υ π τ α α α α α ι α α

α α α ει δο ο ο ο ο τι ι κ ρ α α α α

α α α α α α α α ξ ω κ ρ α α α ξ ω με ε

ε ε ε ε ε εν Πα α α α α α α α α α τε ε

ερ α α α α α α α α φε ε ε ε ες τα πα

ρα α α π τ ω ω ω μα α α α τα η μ ω ω ω ν

ω ως φι λα α α α α αν θρω ω ω ω πος γ

τὸ ἴδιο μετὰ στίχου

Μαρτυρικὸν

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἦχος λ π ρι Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικὸν Τριώδιον 1969 σ.278*

MEΛ ΝΗ MEΛ
Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΠΑ ΝΗ ΠΑ
ε εκ κα α θα α α α α α α α

ΝΗ
α α α α α α α α α ρω ω ω ω ω ω

MEΛ ΝΗ
ω με ε εν ε αυ του ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ους εν ε ε ε λε ε η μο συ

Βδ ΝΗ
υ υ υ υ υ υ υ υ ναι αι αι αι αις και οι

ΠΑ ΝΗ
κτι ι ιρ μοις πε νη η η η η η η η η των

ΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΡΤΙΝΑΝ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΤΗΝ ΕΚΤΗΝ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΗΝ ΤΗΝ ΟΚΤΩΝ ΤΗΝ ΕΝΝΕΑΝ ΤΗΝ ΔΕΚΑΝ

ΜΕΛ ΝΗ ΒΞ
Ι Ι ΣΗ Η Η Γ Η ΧΕ ΝΟ Ο Ο ΔΟ ΞΙ

ΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΡΤΙΝΑΝ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΤΗΝ ΕΚΤΗΝ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΗΝ ΤΗΝ ΟΚΤΩΝ ΤΗΝ ΕΝΝΕΑΝ ΤΗΝ ΔΕΚΑΝ

ΝΗ
Ι Ι Α ΤΟΝ ΚΑΡ ΠΟ Ο Ο Ο ΟΝ ΤΗ Η Η ΗΣ Ε

ΠΑ ΝΗ
Ε Ε ΛΕ Ε Η Η Η Η ΜΟ Ο Ο ΣΥ Υ Υ Υ Υ

ΜΕΛ
Υ Υ Υ Υ ΝΗΣ ΑΛΛ ΕΝ ΚΡΥ ΠΤΩ Ω Ω Ω

ΔΙ Χ
Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω

ΚΕ ΔΙ
ΛΕ Ε Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω

ΜΕΛ ΚΕ ΜΕΛ
Ω Ω Ω ΤΩ Ω ΤΑ Α Α Α Α Α ΚΡΥ Υ

ΝΗ ΔΙ ΝΗ
Υ ΠΤΑ Α Α ΛΑ Α Α Α Α ΕΙ ΔΟ Ο Ο

Δευ τε εκ κα θα ρω ω μεν ε αυ του ου ου ους εν

ε λε η μο συ υ υ υ υ υ ναι αις και οι κτιρ

μοι οις πε νη η η η των μη η σα αλ πι ι

ι ι ι ζο ο ο ον τες μη δη η μο ο σι ι ευ ο

ον τες η μων την ε ε ε ευ ποι ι ι ι α αν μη ε

πι ι γνω ω ω τω η α ρι στε ε ρα τη ης δε ξι ας

το ε ε ε ε ερ γον μη σχο ορ πι ι ι ι ι ι ι

ση η κε νο δο ξι ι ι ι α α τον καρ πον τη

ης ε ε λε η μο συ υ υ υ υ νης αλλ εν κρυ υ υ

πτω ω τω τα κρυ υ πτα ει δο ο τι ι κρα

α α ξω ω ω ω μεν Πα α α τε ε ερ α α α

α α φες τα πα ρα πτω ω μα τα η η η μω

ω ων ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω προς

τὸ ἴδιο μετὰ στίχου

Μαρτυρικὸν

Μαρτυρικὸν - Θεοτοκίον

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Ἰ̣ Ν̣η̣

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικὸν Τριῶδιον Β'
1969 σ 281*

Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε

η σον η μας ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη

μεν εξ ου δε νω σε ως ε πι πλει ον ε πλη

σθη η ψυ χη η μων το ο νει δος τοις ευ θυ

νου σι και η εξ ου δε νω σις τοις υ πε ρη φα

νοις ^γ ρι

^{ΝΗ}
Μ αρ τυ ρες Κυ ρι ι ου παν τα το πον α γι α ζε

τε και πα σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε ^γ ρι και

ινυν πρε σβευ σα τε ρυ σθη η ναι των πα γι δων του

^{ΝΗ} ε χθρου ^Δ τας ^{ΜΕΛ} ψυ χας η μων δε ο ο με ε θα ^γ ρι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα

τι ^γ ρι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην ^γ ρι

^{ΔΙ} **Τ** α ου ρα νι ι α υ μνει ει σε κε χα ρι τω ^{ΓΑ} ^{ΔΙ} ^{ΠΑ} ^{ΝΗ}

με νη Μη η τε ερ α νυμ φευ τε και η μεις δο ξο

λο γου ου μεν την α νε ξι χνι α στον σου

γεν νησιν Θε ο το κε πρε σβε ευ ε σω θη ναι

τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ω ω ω ν

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Νῦν ἀπολύεις Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.228*

ε λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε

η σον η μας ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη

μεν εξ ου δε νω σε ως ε πι πλει ον ε πλη

σθη η ψυ χη η μων το ο νει δος τοις ευ θυ

ου σι και η εξ ου δε νω σις τοις υ πε ρη φα

νοις

Μαρ τυρες Κυ ρι ου παν τα το πον α γι α ζε τε και

πα σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε και νυν πρε σβε ευ

σα α τε ρυ σθη ναι των πα γι δων του ε χθρου τας ψυ

χας η μων δε ο ο με ε θα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα

τι

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Τ α ο υ ρ α ν ι α υ μ ν η ι σ ε κ ε χ α ρ ι τ ω μ ε ν η Μ η
 τ η ρ α ν υ μ φ ε υ τ ε κ α ι η μ ε ι ς δ ο ξ ο λ ο γ ο υ ο υ μ ε ν τ η ν
 α ν ε ξ ι χ ν ι α σ τ ο ν σ ο υ γ ε ν η σ ι ν Θ ε ο τ ο
 κ ε π ρ ε ε σ β ε ε υ ε σ ω θ η ν α ι τ α ς ψ υ χ α ς η μ ω ω ω
 ω ν

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Nyn apolyúeis

Λουκάς Λουκά

Ἀντι Ἀπολυτικίων

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π̣ ᾠ̣

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.310*

Θ ε ο τ ο κ ε Πα ρ θε ε ν ε χ α ι ρ ε κ ε χ α ρ ι
 τ ω μ ε ν η Μ α ρ ι ι α ο Κ υ υ υ ρ ι ο ς
 μ ε τ α σου ε υ λ ο γ η μ ε ε ν η σ υ ε ν γ υ ν α ι

MEΛ MEΛ ΔΙ
ξί και ευ λο γη με νος ο καρ πο ος της και

ΚΕ MEΛ ΚΕ
λι ας σου ο τι Σω τη ρα ε ε τε κες των ψυ χω

ΔΙΚΕ
ων η η μων

MEΛ ΚΕ
Βα πτι στα του Χρι στου παν των η μω ων μνη σθη τι

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων

MEΛ
σοι γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ειν υ περ η

μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

ΚΕ ΔΙ ΚΕ
κε τευ σα τε υ περ η μων Α γι οι Α

πο στο λοι και Α α γι οι πα αν τες ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{γ'} ^η ι να

ρυ σθω μεν κιν δυ υ νων και θλι ψε ων ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^χ ^η υ μας

γαρ θερ μους προ στα α τας προς τον Σω τη η ρα ^{ΜΕΛ}

^{ΚΕ} ^{ΔΙΚΕ} ^χ ^η κε κτη η με ε θα

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^χ ^η

^{ΔΙ} ^{ΚΕ} **Υ**πο την σην ευ σπλαγ χνι αν κα τα φε ευ γο ^{ΔΙ}

^{ΚΕ} ^{ΜΕΛ} ^{ΚΕ} ^χ ^η μεν Θε ο το ο ο ο κε τας η μων ι

^{ΔΙ} ^{ΚΕ} ^{ΜΕΛ} ^χ ^η κε σι ας μη πα ρι ι δης εν πε ρι στα α α α

^{ΚΕ} ^χ ^η σει αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω σαι η μας ^{γ'} ^η

μο ο νη α γνη μο ο νη ευ λο γη με ε ε

νη η η η η η η η η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Κύριε ἐλέησον μ'

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε̣ ϛ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.62*

Θ ε ο το ο κε Παρ θε νε χαι ρε κε χα ρι τω

με νη Μα ρι ι α ο Κυ υ ρι ος με τα σου ευ

λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι και ευ λο γη με

νος ο καρ πο ο ος της κοι λι ας σου ο τι σω τη ρα

ε τε εκεσ των ψυ χω ων η η μων

Β α πτι στα α του Χρι στου παν των η μω ων μνη σθη

τι ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων σοι γαρ

εδοθηχα αρις πρεσβει ευειν υπερ ημων ^xq

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευ

ματι ^xq

Ικετευσατε υπερ ημων ^{γ'}η αγιοι αποστο

λοι και αγιοι παντες ^{γ'}η ινα ρυσθωμεν κιν

δυουων και θλιψεων ^xq υμας γαρ θερμους προστα

ατας προς τον Σωτηηρα κεκτημεεθα ^xq

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων

ων αμην ^xq

Υπο την σην ευσπλαγχνην ανκαταφευγομεν Θε

ο το ο κε τας η μων ι κε σιας μη παρι ι

δης εν πε ρι στα ασει αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι

η μας μονη α γνη μονη ευ λογη με ε νη η

η

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Κύριε ἐλέησον μ'

Λουκάς Λουκά

Ὕμνος ἀπολύσεως

Πανδέκτη

Ἦχος Δι

Πανδέκτη, Ἑσπερινός
1850 σ.382*

Π α α α α αν τω ωων προ οσ τα α τευ εις α α

α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον των ε εν

πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α σου χει ει ρι

ι α α α α λλην γα αρουουκ ε χο ο μεν α μαρ

τῶ ὡ λοι οἰ οἰ προ ος Θε ε ε ον εν κιν δυ

υ υ υ νοι οἰς και αι αι αι θλι ι ψε ε ε σι ι

ιν α ει ει ει με ε σι ι τει ει ει αν οἰ

οἰ οἰ κα α τα α κα α μ π τ ω με ε νοι υ πο π τ αι αι σ μα

α α τ ω ω ν πο ο ο λ λ ω ν Μη τη η η η η η η ρ

του ου ου Θε ου ου ου του ου υ υ ψι ι ι σ του

ο ο ο θεν σοι προσ πι π τ ο μεν ρυ υ υ υ σ αι

αι πα α α σ ης πε ρι στα α α σε ω ως του ου ου ους δου

ου λου ου ους σου ου ου ου

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος Δι̇

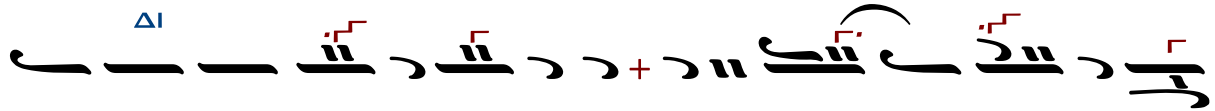
Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.312*

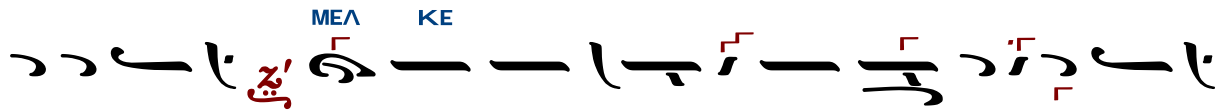
 υε Πα α α α αν τω ω ω ω ων προ ο στα α α

 τευ ευ ει ει ει εις α α α γα α α θη η των

 κα τα φευ γο ο ον των εν πι ι ι ι ι

 ι ι στει τη κρα ται α α α α α α σου

 χει ει ρι ι α α α αλ λην γα α αρ ου ου

 ου ου ουκ ε ε χο ο με ε ε εν α μα α αρ

 τω ω λοι οι οι οι οι οι προ ος Θε ε ο ον

εν κι ιν δυ υ υ υ νοις και αι αι θλι ι ψε ε ε

MEΛ ΔΙ
σι ι ιν α ει ει ει με ε σι ι τει ει ει

MEΛ ΔΙ
ει ει ει ει αν οι κα τα α κα α αμ πτω ω

MEΛ ΔΙ
με ε ε νοι οι οι οι υ πο ο ο πται σμα α α

MEΛ ΔΙ
α α α α τω ων πο ολ λω ων Μη η η η

MEΛ ΔΙ
τε ε ε ερ του ου Θε ου ου ου του ου υ υ

ψι ι ι ι ι ι ι στου ο ο ο ο θεν

NH
σοι οι προ ο σπι ι πτο ο με εν ρυ υ υ σαι

ΔΙ
αι πα α α σης πε ρι στα α α α α σε ω ως

MEΛ
του ου ους δου ου ου ους σου ου ου ου ου ου

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἄργον

Ἦχος Δι' ς

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον Β'
2003 σ.96*

Π α α α α αν τω ωων προ ο στα α τευ εις α α

α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον των ε

εν πι ι ι στει τη κρα ται αι α α α σου χει ει ρι

ι α α α αλλην γα αρου ουκ ε χο ο μεν α μαρ

τω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν κιν δυ

υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε σι ι
 ι ιν α ει ει ει με ε σι ι τει ει ει αν οι
 οι οι κα α τα α κα αμ πτο με ε νοι υ πο πται αι
 σμα α α τω ων πο ο ολ λων Μη τε ε ε ε
 ε ερτου ου ου ου Θε ου ου ου του ου υ υ ψι ι ι
 στου ο ο ο θεν σοι προσ πι πτο ο με εν ρυ υ
 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως του ου
 ου ους δου ου λου ου ους σου ου ου ου

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
 Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

σύντομον

Ἦχος Δι' χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.97*

Π α αν τωων προ στα τευ εις α γα θη των κα τα

φευ γον των εν πι ι στει τη κρα ται α α σου χει ρι

αλ λην γαρ ουκ ε χομεν αμαρ τω λοι οι προς Θε ον

εν κιν δυ νοις και θλι ψε σιν α ει με σι τει ει αν

οι κα τα καμ πτο με νοι υ πο πται σμα α των πολ

λων Μη τε ερ του Θε ου του υ ψι ι στου ο θεν σοι

προσ πι πτο μεν ρυ σαι πα σης πε ρι στα σε ως τους

δου λους σου ου ου

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔλεησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμην.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com